

## ΑΙ ΕΠΤΑ ΘΕΟΤΗΤΕΣ.

‘Η λατρεία τῶν ἑπτά θεῶν τῆς Εὐτυχίας ἐπικρατεῖ καθ’ ὅλην τὴν Ἰαπωνίαν, τὰ δὲ παιδία νηπίοθεν διδάσκονται ὅλα ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὰς θεότητας ταύτας.

Οἱ θεοὶ οὗτοι ἔχουν τὴν ἔξουσίαν νὰ δίδουν πλούτην δόξαν, τροφὰς, αὐτάρκειαν, μαχροζώιαν, προτερήματα καὶ ἀγάπην.

Τὰ εἰδωλά των κατασκευάζονται ἀπὸ πᾶσαν ὄλην, ἀπὸ χρυσὸν, ἀργυρον, ψευδάργυρον, χαλκὸν, ἔδα, λίθους, καὶ γύψον· εύρισκονται δὲ εἰς πᾶσαν οἰκίαν καὶ πᾶν κατάστημα ἐμπορικὸν καὶ ἐργαστηριον.

Ζωγραφίζονται προσέτι εἰς τὰ ἀνώφλια τῶν ἐργαστηρίων, καὶ εἰς τὰ ἔχοντα εἰκονογραφίας βιβλία τῶν παιδίων.

Ἐκάστη οἰκογένεια δημος καὶ ἔκαστον ἀτομον δὲν προσκυνεῖ καὶ τοὺς ἑπτὰ ταύτας θεότητας, ἀλλὰ τινὰς ἐξ αὐτῶν, δύο μάλιστα θεωροῦνται αἱ σεβαστοτεραι· συνήθως δημος παρίστανται ὅλαι δημος ἐν εἶδει συμπλέγματος, διπερ παρέχει δψιν γελοίαν.

Αἱ θεότητες αὗται προσκυνοῦνται μὲν ἔξαιρετικὰς τιμὰς ἰδίας κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔκαστου ἔτους, δῆτα καὶ τὰ θραυσθέντα ἡ ἄλλως πως φυαρέντα ἀγάλματά των ἀπορρίπτονται, νέα δὲ ἀγοράζονται παρὰ τῶν τεχνιτῶν ἡ μεταπρατῶν αὐτῶν.

Τὴν ἑσπέραν τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐκάστη οἰκογένεια ἀγοράζει τὸ λεγόμενον θησαυρόπλοιον, εἰς τὸ δόποιον εἶναι αἱ εἰκόνες τῶν ἑπτὰ τούτων θεοτήτων. πιστεύουσι δὲ δῆτα εἰς αὐτὰς δημάρχουν ὅλα τὰ καλά τῆς ζωῆς, τὰ δημοῖα ἥθελεν ἐπιθυμήσει τις, καὶ τὸ κρεμοῦν εἰς τὰς οἰκίας των.

Τὸ πλοιάριον τοῦτο δημοτιθεται δῆτι ἐλιψενίσθη τότε, οἱ δὲ ἐπιβάται του εἶναι αἱ ἑπτὰ Νηρηΐδες τῶν θεῶν εὐτυχίας, αἴτινες μέλλουσιν ἥδη νὰ προσφέρουν δῶρα εἰς τὸν λαόν. Ἔνιστε δημοράζονται ἑπτὰ ἀδάμαντες.

Τῶν Νηρηΐδων τούτων (διότι Νηρηΐδες μᾶλλον ἡ θεοὶ ἔπρεπε νὰ δημοράζωνται) ἡ πρώτη δημοράζεται Φουκορουκοῦ Τζίν, καὶ εἶναι ὁ δοτὴρ τῆς μαχροζώιας. Ἐχει δὲ καθ’ ὑπερβολὴν δημοτιθεται μέτωπον καὶ εἶναι φαλακρὸς, στενοῦνται δὲ πρὸς τὰ ἄνω ἡ κεφαλὴ τόσον, ὥστε σχηματίζει κῶνον. Ἐννοεῖται, ἀφοῦ τὸ μέτωπον εἶναι καθ’ ὑπερβολὴν μέγα, καὶ ἡ κεφαλὴ πρέπει νὰ ἔναι ἀναλόγως πολὺ μεγάλη διὰ νὰ σχηματίσῃ ἀνάλογον κῶνον καὶ εἶναι πραγματικῶς τοιαύτη, ὥστε διὰ νὰ φθάσῃ τις τὴν κορυφὴν τῶν κεφαλῶν τῶν Νηρηΐδων τούτων ἀπαιτεῖται νὰ μεταχειρισθῇ κλίμακα!

Πιστεύεται δὲ, δῆτι ἡ ἀνάπτυξις αὕτη τῆς κεφαλῆς χρεωστεῖται εἰς τὸν πολὺ συλλογισμόν. ‘Ο πολλα-

πλασιασμὸς καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἴδεων, λέγουν, ἔξωθησαν τὸ κρανίον πρὸς τὰ ἄνω!

Αἱ δρφῆς του εἶναι πολὺ μαχραὶ καὶ λευκαὶ ὡς χιών. Ἔνιστε, δῆτα εὑρίσκεται εἰς καλὴν διάθεσιν, ἐπιπρέπει τὰ παιδία νὰ ἀναρριχῶνται μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς του!

‘Η δευτέρα καλεῖται Δαικοκοῦ. Οὗτος εἶναι μικρόσωμος καὶ παχύς· αἱ δὲ παρειαὶ του τόσον ἔξέχουν ἀπὸ τὸ πάχος, ὥστε μόλις φαίνονται οἱ ὄφθαλμοί του· φέρει δὲ πάντοτε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεπιεσμένον κάλυμμα, δημοιον μὲ τὸ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὄμων του μέγαν σάκκον, ἔχει δὲ ὑπόδηματα πολὺ μεγάλα.

Οὗτος εἶναι ὁ θεὸς τοῦ πλούτου, καθήται δὲ ἐπὶ προσκεφαλαίων πεπληρωμένων ὄρδης καὶ φέρει εἰς τὴν κεῖρά του μεγάλην σφύραν καὶ σακκούλιον.

Τὸ σακκίον τοῦτο εἶναι πλῆρες νομισμάτων καὶ κάμνει τοὺς ἀνθρώπους πλουσίους, δῆτα τὸ κουνῆ. Οὐχὶ διύτι λαμβάνουν νομίσματα ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ διύτι ἡ σφύρα εἶναι σύμβολον σκληρᾶς ἐργασίας καὶ δεικνύει, δῆτι οἱ ἀνθρώποι μόνον διὰ συντόνου ἐργασίας δύνανται νὰ πλουτήσουν.

Τὸ ἐν ἄκρῳ τῆς σφύρας εἶναι κατεσκευασμένον εἰς εἶδος κυμάτων διὰ νὰ δείξῃ δῆτι οἱ ἔμποροι γίνονται πλούσιοι διὰ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, ἐπὶ τῶν δημοίων πλέουν τὰ πλοιά των.

Τὰ κατάστιχα τῆς θεότητος ταύτης ἐνίστε τίθενται πλησίον του, ἐνίστε δὲ τὰ κρατεῖ ἐπὶ τῶν γονάτων του, ἡ εἰς μίαν τῶν χειρῶν κρατεῖ τὴν Ἰαπωνικήν ἀριθμητικήν, πλάκα, ἐπὶ τῆς δημοίας ἀριθμοῦ ρίπτοντες βόλους κατὰ σειράς τινας παλουκίων.

Τὸ ἀγαπητόν του ζῶν εἶναι ὁ ποντικὸς, δῆτις τρώγει ἡ κλέπτει τοὺς θησαυρούς του καὶ γίνεται ἀφαντος. Οὐχὶ σπανίως τίθενται πλησίον του ραφανίδες (ραπάνια) ὡς σύμβολον εὐημερίας.

Τὸ σακκούλιον κρατεῖ πάντοτε σφιγκτὰ δεμένον, διότι τὰ χρήματα εὐκόλως γλιστροῦν καὶ ποτὲ δὲν εἰσέρχονται πλέον. Ἐπίσης καὶ τὴν σφύραν κρατεῖ πολὺ σφιγκτὰ, διότι διὰ μόνης τῆς διηγεκοῦς καὶ εὐσταθοῦς ἐργασίας τὰ χρήματα δύνανται ν’ ἀποκτηθοῦν.

Ἐχει μεγάλα καὶ πλατέα ὄντα, διότι διὰ νὰ πλουτήσῃ τις πρέπει νὰ προσέχῃ εἰς πᾶν διὰ ἀκούει. Καὶ δῆτα ἀκόμη δύστειενται παιζῶν μὲ τὸν Φουκορουκοῦ Τζίν δὲν ἀφίνει ἀπὸ τὰς χειράς του τὴν σφύραν, ἀλλὰ βάλλει αὐτήν εἰς τὴν θέσιν της, δῆτα δὲν δύναται νὰ τὴν κρατῇ εἰς τὰς χειράς.

‘Οταν αἱ δύο αὗται θεότητες παλαίσουν ὁ Δαικοκοῦ πάντοτε σχεδὸν νικᾷ, διότι ὁ Φουκορουκοῦ εἶναι τόσον δημοτιθεται μέτωπον καὶ κεφαλῇ ἀναγκάζεται νὰ κύπη τόσον πολὺ, ὥστε μόλις δύναται νὰ βλέπῃ, τότε δὲ ὁ Δαικοκοῦ ἀναβαίνει

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, καὶ οὕτω τὸν καταβάλλει. Ἐλλ' ἐὰν ὁ Φ. προφθάσῃ νὰ συλλάβῃ τὸν Δ. ἀπὸ τὰ μακρὰ ὡτα, τότε ἀμφότεροι πίπτουν χαμαὶ δύμοι, γελοῦν καὶ ἀρχίζουν ἐκ νέου τὴν πάλην!

Ἡ τρίτη θεότης τῆς εὐδαιμονίας ὀνομάζεται Ἐδίσσος, εἶναι δὲ θεὸς τῆς καθημερινῆς τροφῆς. Ἡ καθημερινή τροφὴ ἐν Ἰνδίᾳ εἶναι τὸ δρύζιον, τὸ πάλαι δημως συνήθως ἥσαν ἱχθύς. Ὁ θεὸς οὗτος ἐπίσης εἶναι μικρόσωμος καὶ πολὺ παχὺς, φέρει δὲ ὑψηλὸν ἀδικιόν πῖλον, καὶ ἐναπολεῖται ἀδιακόπως εἰς τὸ ὄψηρευμα. Ὁ ταν ἥναι εἰς καλὴν διάθεσιν κάθηται ἐπὶ βράχου παρὰ τὴν θάλασσαν φέρων κόκκινόν τι ὄψηριον καλούμενον. Τίς ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν μασχάλην, προσέστι ἀχύρινον σάκκον ἐπὶ τῆς ῥάξεως αὐτοῦ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἵχθων διὰ νὰ διατηρῇ αὐτοὺς προσφάτους.

Ἡ τετάρτη θεότης ὀνομάζεται Χοτέεί καὶ εἶναι ἡ τῆς αὐταρκείας καὶ ἡ κυρίως προαγωγὸς τῆς εὐδαιμονίας. Ἡ ἐνδυμασία τῆς σύγκειται εἰς κουρελιασμένον τι φόρεμα, ἐν ριπίδιον καὶ μίαν καλύπτραν. Εἶναι τόσον παχεῖα, ὡστε μόλις δύναται νὰ κινηθῇ. Ἐχει δὲ καὶ αὐτὴ μακρότατα ὥτα, τὰ ὅποια φθάνουν μέχρι τῶν ὥμων, μέγαν διπλοῦν πώγωνα καὶ γαστέρα μεγάλην καὶ προέχουσαν. Εἶναι πολὺ βραδυκάνητος καὶ ἀκάθαρτος, ἀλλὰ καλὸς φίλος τῶν παιδίων, ἀτιναχούσιον ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τῶν ὥμων, τραβοῦν τὰ ὥτα καὶ ἀναβαίνουν ἐπὶ τῆς ἐξυρισμένης κεφαλῆς της. Ἐχει δὲ πάντοτε κάτι τι καλὸν δι' αὐτὰ εἰς τὸ σακκούλιόν της, ἐνίστε δὲ κάμνει χαρταετούς διὰ τὰ παιδία καὶ ἐν γένει τὰ διασκεδάζει ὅπως δύναται κάλλιον ὅταν δὲ καὶ αἱ ἑπτὰ θεότητες συναντῶνται ὁ Χοτέεί πάνει πολὺν οἶνον.

(ἀκολουθεῖ.)

### ΤΟ ΜΩΡΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ.

Ἴπτάμην εἰς τὴν ἀπειρον τοινιδάδα τῶν αἰθέρων

Μὲ πτέρυγας τοῦ νοῦ,

Καὶ ἥμην ὑπερήφανος τὴν κεφαλήν μου αἴρων

Ἐν μέσῳ τοῦ Κενοῦ.

Ἐπίστευσα δτι θεὸς πανίσχυρός τις ἥμην,

Τὰ σύμπαντα νοῶν,

Κ' ἐπήρθην ἔνδοξον ποιῶν καὶ τεραστίαν φήμην,

Θεὸς εἰμὶ βοῶν.

Ἄλλ' αἰφνῆς κρότος τις βαθὺς ὡς κεραυνῶν μυρίων,

Ἐκ μέσου τούρανοῦ,

Τὰς ἀκοὰς μου ἔπληξε κινῶν ἐκ θεμέλιων

Τὰ θέμελια τοῦ νοῦ.

Καὶ «Σίγα καὶ κρημνίσθητι, μοὶ εἴπε, παραχρῆμα

«Ἐτι; Γῆν: εἴσαι θηγῆς

«Καὶ στέναξε καὶ δάκρυς ἔως οὗ εἰς τὸ μνῆμα

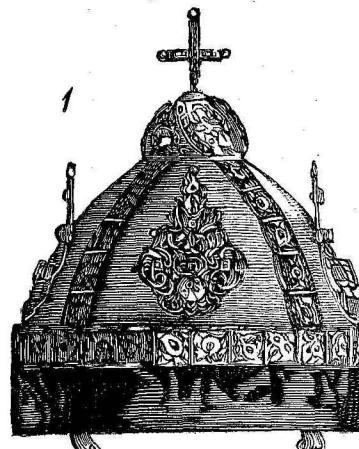
«Ἀφανισθῆς ἐντές!»

Α. Ι. Σαλβατώρ.

### ΣΤΕΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ.

#### Ἄριθ. 1. Τὸ Σιδηριακόν.

Τὸ στέμμα τοῦτο χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς προσαρτήσεως τῆς Σιδηρίας εἰς τὸ Ρωσσικὸν κράτος κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα ἐπὶ τοῦ Τσάρου Ιβάνου, τοῦ ἐπονομασθέντος Τρομεροῦ ἢ Ἀγρίου, φέρει δὲ πολλοὺς πολυτίμους λίθους.



Στέμμα τα τῶν αὐτοκρατόρων  
τῆς Ρωσσίας.

### ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἡ βιενναία ἡλεκτρικὴ ἔκθεσις περιέχει πολλὰ καὶ θαυμάσια. Ἐν τῷ τμήματι τῆς τηλεγραφικῆς πρόκειται νέα συσκευὴ, δι' ἣς ἐν μιᾷ ὥρᾳ δι' ἐνδός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐλάσματος διαβιβάζονται 150 τηλεγραφήματα, ἔκαστον ἐξ εἰκοσιού λέξεων. Ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ αὐτοτριακοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν διπουργείου διάρχει μέγα κοῖλον κάτοπτρον, παρέχον σπουδαιοτάτας ὑπηρεσίας τοῖς ἐντὸς φρουρίων πολιορκουμένοις, διότι διαχέει εἰς τὰ πέριξ λαμπρότατον φῶς εἰς ἀπόστασιν δύο γερμανικῶν μιλίων. Λίαν περιέργος εἶναι ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐκ Λονδίνου Σίμενς, ἐν ἣ βοτάναι καὶ δένδρα θάλλουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὥρᾳ νυκτός. Ἐν Λονδίνῳ κατεσκενάσεν δὲ Σίμενες λυχνίαν μετὰ δυνάμεως 4000 χιλιάδων λαμπάδων, δι' ἣς ωριμάζουσι κόμαρα τῇ 25 Ἰανουαρίου, πέπονες τῇ 15 Απριλίου, σταφύλαι καὶ ροδάκινα τῇ 20 Ιουνίου. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τῆς ἑσπέρας τὴν ἡλεκτρικὴν ἔκθεσιν γίνονται διὰ τοῦ τηλεφάνουν αὐτήκοοι μάρτυρες παραστάσεως ἐν τῷ ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχοντι Αδλικῷ Θεάτρῳ. Άλι μελφόδαι τοσοῦτον εὐχριτῶς ἀκούονται διὰ τοῦ τηλεφάνουν, ὡστε νομίζει τις δτι βιταται ἐντὸς τῆς σκηνῆς. (Εστία.)